

РЕШЕНИЕ

№ 2803

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **979** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.156 и следващите от ДОПК.

Делото е образувано по жалба на В. С. И. от [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221419008172-091-001/02.11.2020 година, издаден от Г. М. В.- Н., като орган, възложил ревизията и Ц. К. Х., - ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден и изменен с Решение №256/16.02.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“, а именно:

- след изменението на РА с решението на директора за 2014г. са определени задължения по ЗДДФЛ за 2014г. в размер на 3 862,28лв. и за 2015г. - 1015,20лв. и съответните лихви.

- в частта на РА, потвърден с решението на директора, за установени задължения по ЗДДФЛ за 2013г., 2016 и 2018г.

Съдебното производство е второ по ред, след Решение 903/26.01.2023г. по адм.д. 3485/2022г. на ВАС, с което е отменено Решение № 1219/25.02.2022г. по адм.д. 5032/2021г. на АССГ, с което РА е бил обявен за нищожен.

При второто разглеждане на делото не са събирани нови доказателства.

Жалбоподателят чрез адв. Н. поддържа жалбата изцяло на заявените в нея основания и в предишното производство. Изрично заяви, че не претендира, че РА е издаден от некомпетентен орган, заяви, че не оспорва електронните подписи - т.е. представените възпроизведени по реда на чл.184, ал.1 ГПК заверени копия на електронни документи, жалбоподателят бил уведомяван за актовете на органите по приходите чрез електронни документи и не е оспорват електронните подписи. Претендира

присъждането на разноски и пред настоящата съдебна инстанция.

В жалбата срещу РА се излагат доводи, жалбоподателят не е следвало да води счетоводство, позовава се на декларираното, че в началото на 2013г. е разполагал с 10 000,00лв. в брой, предоставени му от пълнолетните му синове, които се грижели за него, жалбоподателят бил трудно подвижен и реално не можел да осъществява трудова дейност, основно разчитал на издръжката на двамата си сина. Твърди, че ставало въпрос за дадени му пари безвъзмездно и с никакво очакване да ги върне, в който смисъл се позовава на чл.13, ал.2 ЗДДФЛ и на указание №07-00-217/04.06.2012г. на директора на НАП. Тъй като не разполагал с документи за полученото дарение, органите по приходите можели да направят справка при дарителите. Не бил взет предвид предоставен на жалбоподателя кредит от Ц..

В жалбата са изложени и доводи относно коректното изчисляване на обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, както и на транспортните ,дневните и квартирните разходи при пътувания в страната и в чужбина, съгласно чл.122, ал.2, т.14 ДОПК. Ревизиращият екип не бил в състояние да определи обичайните разходи, тъй като жалбоподателят не бил декларирал такива, нито представил документи.Обичайно физическите лица не водели подробна отчетност за приходите и разходите, именно защото не можели да представят тази информация, органите по приходите възприемали като критерии за разходите по време на данъчни ревизии на физическите лица т.нар. "потребителска кошница".Оспорва изцяло доводите на органите по приходите за укрита доходи.

Претендира се също, че в хода на ревизията органите по приходите не са спазили изискванията по чл.122 и чл.124 от ДОПК. Жалбоподателят посочва, че бил уведомен с изх. № Р-22221419008172-113-001/07.05.2020г., че ще бъде приложено производството по чл.122 ДОПК. Ревизиращият екип не бил изискал изрично попълването на изискващите се по декларации , което счита за съществено нарушение на процедурата по провеждането на ревизии по реда на чл.122 ДОПК. Счита за неправилно поради това твърдението в решението на директора, че изискванията на закона били спазени.

На следващо място во жалбата се твърди, че е опорочен доказателствения процес и интерпретацията на доказателствата.: през 2013г. съпругата на жалбоподателя била диагностицирана с рак на дебелото черво и многократно молил негови близки да внасят пари по сметката му за погасяването на кредита му в Ц., това се е случвало многократно и нямало нищо странно., тъй като всички били в прекрасни отношения., тези действия неправилно били третиращи от ревизиращите като плащания към жалбоподателя на неизвестно за никого основание. Счита, че при конкретната ревизия не били взети предвид данните от предхождаща ревизия на К. 2000 ЕООД и ревизионният акт бил влязъл в сила, били налице данни за движението на парични потоци от жалбоподателя към дружеството и обратно, документите за това се намирили в неговия адвокат, той починал през 2019г. и те останали в неизвестност и не бил даден достъп на жалбоподателя до нищо. Счита за неправилно твърдението на органите по приходите, че нямало предоставяни заемни средства между жалбоподателя и дружеството. Обсъжда съвпадението на имената Г. П., ставало въпрос за две лица, баща и син. Органите по приходите не изследвали и не обсъдили подробни заявените обстоятелства за постъпленията на суми по сметката на жалбоподателя.

Ответникът - директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"

при ЦУ на НАП, като чрез юрк. А. при първото разглеждане на делото и чрез юрк. Г. пред настоящия съдебен състав, оспори изцяло жалбата и претендира нейната неоснователност, иска същата да бъде оставена без уважение.

По делото не са ангажирани доказателства, следва да бъдат взети предвид събраните при първото съдебно производство.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 -ти състав, като взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка по реда на чл.160, ал.2 ДОПК, прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

РА е връчен лично на жалбоподателя на 04.12.2020 година. На 18.12.2020 година жалбоподателят депозирало жалба до Директор на Дирекция“ ОДОП“ срещу издадения РА. С Решение № 256/16.02.2021 година Директор на Дирекция“ ОДОП“ изменил обжалвания РА, като установените с РА задължения по ЗДДФЛ за 2014 година в размер на 3893,50 лева определил на 3862,28 лева ведно със съответните лихви, установените с РА задължения по ЗДДФЛ за 2015 година в размер на 1027,36 лева определил на 1015,20 лева ведно със съответните лихви и потвърдил обжалвания РА в оспорената част на установените задължения по ЗДДФЛ за 2013, 2016 и 2018 година и оставил без разглеждане жалбата в останалата оспорена част като недопустима, и прекратил производството по жалбата в тази му част.

Решението на директора е издадено на дата 16.02.2021г. следователно, решението е издадено в срока по чл.155, ал.1 ДОПК и от връчването му, тече срок за обжалването му пред съда.

Решението на директора е връчено на дата 14.04.2021г., а жалбата срещу РА до съда, подадена чрез куриер и заведена на дата 27.04.2021г. е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК.

По спазването на изискванията за компетентност и съдържание на актовете при издаването на РА:

Въпросът, че РА не е нищожен на основанията, посочени в първото съдебно решение по жалбата е разгледан от касационната инстанция и приет за неоснователен - доводът, че няма данни за разпределението на преписката на конкретните ревизиращи органи.

В производството по делото следва да бъдат разгледани следователно останалите въпроси, относими към компетентността.

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221419008172 020 001/12.12.2019г., издадена от Г. М. В.-Н.- на длъжност- Началник сектор “Ревизии“, с която възложила извършването на ревизия на В. С. И., обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2013 до 31.12.2018 година.

За компетентността на органа да възложи ревизията е представена Заповед №РД-01-818/10.05.2019 година на И. Д. Директор ТД на НАП- [населено място], с която е наредено функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2, т.2 от ДОПК, считано от 10.05.2019 година да се изпълняват от поименно изброени органи по

приходите измежду които и Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ и определил техните заместници.

Със ЗВР е определен ревизиращ екип – Ц. К. Х.- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и А. Г. Ч.- Д. – главен инспектор по приходите и срок на ревизията - 3 месеца от връчването. ЗВР е връчена на дата 19.12.2019г.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 16.03.2020 година органът, възложил ревизията- Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ определила нов срок за завършване на ревизията до 19.05.2020 година. Със Заповед от 13.05.2020 година органът, възложил ревизията– Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ спряла производството по извършване на ревизия на жалбоподателя, считано от 13.05.2020 година до 13.07.2020 година. Със Заповед от 14.07.2020 година органът, възложил ревизията Г. М. В.-Н.-Началник сектор “Ревизии“ възобновила производството по извършване на ревизия на жалбоподателя считано от 14.07.2020 година и определил срок за завършване на ревизията до 20.07.2020 година.

Заповедите за изменение на ЗВР и за спиране на ревизионното производство, са връчени на жалбоподателя.

За установеното при ревизията е издаден Ревизионен доклад № Р-22221419008172-092-001/30.09.2019г., от определените със ЗВР органи по приходите, издаден като електронен документ и подписан с електронни подписи.

С РД е направено предложение за установяване на задължения на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в РД, които са възприети изцяло при издаването на оспорения по делото Ревизионен акт № Р-22221419008172-091-001/02.11.2020 година, издаден от Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор, „ Ревизии“ и Ц. К. Х. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, също като електронен документ и подписан с електронни подписи.

По законосъобразността на установените задължения с РА:

Противно на твърденията в жалбата, на жалбоподателя е връчено уведомление с правно основание чл.124, ал.1 ДОПК, с което същият е запознат с причините, поради които осигурителният му доход ще се определи по реда на чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК, определен е срок за представяне на доказателства и вземане на становище. Няма данни към искането да са приложени справки по образец, но жалбоподателят е могъл да представи доказателства и изтъкне обстоятелства в своя защита.

В уведомлението - №Р-2221490081712-113-001/07.05.2020г. като основание за преминаване по особения ред на определяне на данъчната основа са посочени следните обстоятелства:

-в хода на ревизионното производство лицето не е представило изискани му обяснения относно налични парични средства в брой по години.

- не са представени обяснения и доказателства относно обичайни разходи за животи пътувания извън страната , обяснения относно брой на членове на домакинството

-от събраните доказателства по ревизионното производство били установени постъпили суми по банковите му сметки, за което не били представени доказателства за основанието за постъпването им.

Също е посочено в уведомлението, че от извършена съпоставка били установени несъответствия на имущественото му състояние по години, което било основание за преминаване на ревизионното производство по реда на чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК.

Съгласно чл.122, ал.1, т.2 ДОПК "2. налице са данни за укрита приходи или доходи;"

"7. декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период;"

Изводите за укрита приходи и анализ на имущественото състояние органите по приходите в РД и РА и ответникът в решението основават на установените данни за постъпване на суми по банковите сметки, като нарежданията са правени от различни физически и юридически лица. Приели са, че са налице данни за укрита доходи, което е обосновало извършването на ревизията като такава при особен случай.

Видно от уведомлението, на жалбоподателя е предоставен 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище по изложеното в него. На същата дата е издадено и съответно връчено ИПДПОЗЛ изх. №Р-22221419008172-040-002/07-05.2020 г., с което е изискано представянето на декларации по чл.124, ал.3 от ДОПК за всяка една от ревизираните години. Видно от искането - лист 188 от приложеното съдебно дело, са указани подробно обстоятелствата за които следва да бъдат представени декларации и обяснения. В искането също в табличен вид е указано, че в хода на ревизионното производство са установени внесени суми по сметката на жалбоподателя, за които не са представени документи, доказателства и обяснения за техния размер, произход и основание за постъпването им.

От 31.07.2020г. е представено обяснение по изходящи номера от 07.05.2020г. и от 13.12.2019г., същото съдържа само подпис, без обозначение от кое лице изхожда, но е разделено на две чати - по проверката на В. С. И. и по проверки на А. Б. - И.. От органите по приходите е прието, че в хода на ревизионното производство лицето не е представило становище и исканите декларации.

Съгласно мотивите на РД, става въпрос за следните суми, постъпвали по сметката на жалбоподателя:

- през 2013 г. от А. Р. С., С. Т. С., П. К. К., Г. Г. П. /син на съпругата на ревизираното лице от предходен брак/, К. Г. С., „КАСТО 2000“ ЕООД, С. В. С. /син на ревизираното лице/ и от самото ревизирано лице със сума в размер общо на 56 862,69 лв.;

през 2014 г. от Б. В. С. /син на ревизираното лице/, Г. Г. П., Г. С. П. и самото ревизирано лице - 38 622,80 лв.;

- през 2015 г. от Б. В. С. /син на ревизираното лице/и Г. С. П. и от самото ревизирано лице —10 152,00 лв.

Според ревизиращите и ответника, за получените преводи по банковата сметка не са представени документи и обяснения, които да удостоверят основанието за получаването им и произхода им. Приели са, че постъпили по банковата сметка и получените такива чрез наложен платеж, както и доходът от наем, представлявали доходи от други източници и облагаеми.

Постъпилите през м. 06.2013 г. по банковата сметка доходи от наем в размер на 1 648.35 лв., /1 648,35 - 10% нормативно признати разходи - 1 483,52 лв./, изплатени от „НЮ БОЯНА ГРЕЙВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], не били декларирани от жалбоподателя, дружеството-платец на дохода удържало данък и върху този доход не е начисляван данък.

Постъпленията по банковите му сметки са отразени като доходи, на разходи са

отразени платените по банков път и чрез банкова карта такива, като при този подход не са установени превишения на разходите над доходите, е изключение на 2014 г. и 2015 г. За периодите 2016 г. и 2018 г. е установено, жалбоподателят е продал стоки, за които е получил парични суми в размер на 600,00 лв. за печка, платени на жалбоподателя на 15.12.2016г.и 189,60 лв.109,60лв. и 80 лв. съответно за техника и добавки,) , платени на жалбоподателя през м. 09 и м. 03. 2018г., също определени от органите по приходите като облагаеми доходи. Установени са и разходи с наложен платеж през 2013г. за лекарства 90,00лв.; 58:00лв; и 166,00лв. и за обувки, чанта - 85,00лв.

По тези съображения общата годишна данъчна основа за 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2018 г. е определена по чл. 122 от ДОПК за доходите от други източници, върху които е определен дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ, както следва:

- за 2013 г. общата годишна данъчна основа е формирана от постъпилите по банковите сметки суми в размер на 56 862,69 лв. и недеклариран доход от наем в размер на 1 483,52 лв., определен е размер на дължимия данък - 5 686,27 лв. и лихви - 3 758,55 лв.

- за 2014 г. общата годишна данъчна основа в размер на 38 935,00 лв. е формирана от постъпилите по банковите сметки суми в размер на 38 622.80 лв. и размера на превишението на направените разходи над получените доходи в размер на 312,20 лв. Определен е дължим данък в размер на 3 893,50 лв. и лихви - 2 177,93 лв.

- за 2015 г. общата годишна данъчна основа в размер на 10 273,60 лв. е формирана от постъпилите по банковите сметки суми в размер на 10 152,00 лв. и размер па превишението на направените разходи над получените доходи 121,60 лв. Определен е дължим данък в размер па 1 027.36 лв. и лихви - 470,07 лв.

- за 2016 г. общата годишна данъчна основа в размер на 600,00 лв. е формирана от получените суми от продажби е наложен платеж. Определен е дължим данък в размер на 60,00 лв. и лихви - 21,37 лв,

- за 2018 г. общата годишна данъчна основа в размер па 189,60 лв. е формирана от получените суми от продажби с наложен платеж, Определен е дължим данък в размер на 18,96 лв. и лихви - 2,91 лв.

Следва да се отбележи, че в РД в таблици за всеки ревизиран период са формирани парични потоци на приходите и на разходите, като е прието, че в началото разполагаемата наличност е в размер на 5000 лв. В РА е посочено, че данъкът е определен на основание размера на превишението на направените разходи над получените доходи.

Същевременно, видно от РД на ст. 2 от него е посочено, че за ревизирания период 2013-2018г. лицето В. С. И. е в съпругески отношения с А. А. Б. - И., не е установено придобиване на недвижимо имущество и /или движимо имущество, представляващо съпругеска имуществена общност. Установена била продажбата на движима собственост - продажбата на яхта, придобита преди ревизирания период, през 2008г. за която доходът бил необлагаем на основание чл.13, ал.1, т.2 , буква а) .Органите по приходите са установили участието на ревизираното лице в търговски дружества: "К. 2000" , "Авто К." и "С."

Що се касае до постъпления от "К. 200" през 2013г. по банковата сметка на жалбоподателя, на основание върнат заем, предоставен от жалбоподателя на дружеството, ревизиращите органи не са приели този довод. Позовали са се, че в ревизионното производство на дружеството, жалбоподателят не бил установил произход на средствата и предоставени заемни средства не били признати. При ревизия на дружеството, приключила с РА № Р-22221416005572-091-001/04.04.2017г. На стр.11 и 12 от ревизионния доклад към този акт, били посочени заеми от три други физически лица, предоставени на дружеството.

Несъществено превишение на приходите над разходите било установено през 2014 и 2015г. - съответно 312,20лв. и 121,60лв.

При първото разглеждане на делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си. На вещото лице са поставени въпроси да определи паричният поток на жалбоподателя за процесните ревизирани данъчни периоди, какви доходи е реализирал и от каква дейност, притежава ли доказателства за налични парични средства и какви, притежават ли доказателства за разходи за живот. При изчисления паричен поток от вещото лице, като начално салдо приема 10 000 лв. към 01.01.2013г., съгласно писмена декларация на жалбоподателя. Вещото лице не е установило декларираните доходи, приходи и разходи лично и на семейството му. Вещото лице е установило, че от органите по приходите не са включени в паричните потоци разходи за издръжка и живот, храна, облекло, обувки, жилищно обзавеждане и поддръжка, разходи за пътувания и разходи за членове на семейството, както и статистически разходи за издръжка. При подхода, използван от вещото лице, не се установявали превишения на разходите над приходите. На въпрос в съдебно заседание вещото лице Н. отговори, че при изготвяне на заключението не е установила приходи или разходи, които да не са взети под внимание от органите по приходите. Различното крайно салдо, установено от вещото лице и от органите по приходите за всяка от ревизираните години, според отговора на вещото лице в съдебно заседание, се дължи на приетото начално салдо към 01.01.2013г. - в размер на 10 000 лв. Също вещото лице посочи, че органите по приходите не са взели предвид, че крайното салдо през предходната година е начално салдо през следващата година, те просто поставяли 5 000 лв. за начално салдо. Също вещото лице посочи, че органите по приходите не са включили банковите такси, те не променяли съществено резултата, но

ставало въпрос около 300 лв. годишно.

Също според вещото лице, при положение, че през 2013г. жалбоподателят е получил суми по банков път, които впоследствие в по-голямата си част изтеглил в брой, то тази сума се облага през 2013г. , но не се приема - от органите по приходите, че тя съществува през следващата година, което според вещото лице е неправилно. Съдът възприема логиката на вещото лице за изчисление на паричния поток относно началните и крайните салда на ревизираните периоди, като намира, че органите по приходите са допуснали логическа грешка при тези пресмятания.

Разпитани са 5 свидетели, които установяват през различните периоди какви суми и защо им е давал жалбоподателят, и какви суми двама от свидетелите са предоставили на жалбоподателя. Свидетелят С. заяви пред съда, че жалбоподателят му е давал парични средства, многократно, да внася пари по негови сметки като ходил в различни клонове - за погасяване на кредит. Този свидетел син на жалбоподателя. Свидетелят Б. С. - също син на жалбоподателя заяви, че е предоставял парични средства на баща си. - защото му е баща и защото живеели заедно, имал кредит, жена му се разболяла и когато е искал пари ,винаги му давал. Около 2012г. дал на баща си голяма сума - 10 000лв., с която разполагал от продажба на имот. Други средства бащата предоставял на този син за да му внася вноски. - по кредит, дори разполагал с бележки - конкретно за периода 2014-2015г., голяма част от парите били на бащата, той ги давал на този си син за да ги внесе в банката. Свидетелката А. Б. - съпруга, заяви, че през 2013г. еса преведени по сметка на мъжа ѝ около 30 000 лв. които са били на сина ѝ Г. П.,получени от него като обезщетение по дело като жертва на катастрофа. Като причина сочи, че за обучението на сина ѝ помагал жалбоподателят, а синът ѝ извадил документ от банката за този паричен превод. Свидетелят Г. С. П., работил заедно с жалбоподателя във фирма К. 2000 ЕООД , той работел като офис администратор, а фирмата била на В. - жалбоподателя. Свидетелят работил 7-8 години. Случвало се В. - жалбоподателят, да му дава пари за да ги внесе като вноска по кредита му, парите получавал "на ръка" в офиса, ставало дума за 150 до 800 лв., но не можел да посочи точно. Свидетелят Г. Г. П. заяви пред съда, че след 2010г. до 2015-2016г. заминал на обучение в Англия, 90% от издръжката му била от майка му и В. - жалбоподателя, а майка му имала правомощия по банковата сметка, потвърди, за получени 30 000 лв. от обезщетение, които били използвани за издръжката му в Англия.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни

изводи:

Съдът намира, че не са допуснати нарушения на изискванията за съдържание на ЗВР, РА и РД, същите са издадени като електронни документи и подписани с квалифицирани електронни подписи, което не се оспорва от жалбоподателя.

Претенциите, че са допуснати нарушения тъй като не били установени благоприятни за жалбоподателя факти, съдът намира, че са относими към преценката на доказателствата и приложението на материалния закон. Видно от данните по делото, многократно до жалбоподателя са отправяни искания за представяне на доказателства, в това число за получените преводи, дори да декларира домашни любимци и други. същият е имал възможност в пълнота да защити правата си.

При тези изводи ,съдът намира, че РА е издаден в законно образувано производство, доколкото ЗВР е издадена от надлежно оправомощен по чл.112 ДОПК орган, при спазване на срока по чл.1099 ДОПК, също РА , както и другите актове, са издадени от органите, определи със ЗВР, съответно и от органа, възложил ревизията.

Също са спазени процесуалните правила, доколкото е връчено уведомление по реда на чл.124 ДОПК и искане за представяне на доказателства, на жалбоподателя са указани основанията по чл.122 - по т.2 и т.7 ДОПК, и причините, поради които ревизията му ще бъде проведена по този ред. От формална страна, процедурата е спазена.

По тези съображения и данните по делото, РА не е нищожен нит оса допуснати съществени нарушения от процесуално естество, съставляващи самостоятелно основание за отмяна. .

По материалната законосъобразност на РА приема следното:

По спорните постъпления по банковата сметка на жалбоподателя за 2013г.

1) Доходи от Ню Б. Г. ЕООД от наем в размер на 1648,35лв. , които не са декларирани, но плащецът е удържал данъка. - 10% след приспадане на 10% нормативно признати разходи.

2) Вноски по банковата сметка на жалбоподателя 100лв. от А. С., 100 лв. от С. С., 50 лв. от П. К., 300лв. от К. С., вноска от С. С. 150лв.

3) Постъпления в размер на 29 000 с наредител **Г. П.**.

3)Постъпления от "Касто 2000" ЕООД с управител жалбоподателя - 9 255,60лв. 950,00лв. и 4000,00лв., общо 14 205,60лв.

4) Вноска от жалбоподателя - 12 957,09лв.

Съдът приема за непротиворечиви и достоверни данните, изнесени от свидетелите, че жалбоподателят е подпомаган с парични средства от

членовете на семейството си, поради това внесени суми от св. С. и П., следва да бъдат изключени като доход, подлежащ на облагане - сумите в размер на 29 000 лв. и 150 лв. не са доход по смисъла на чл.17 ЗДДФЛ. Също съдът приема че действително началното салдо към 01.01.2013г. следва да се приеме в размер на 10 000лв., предвид изнесеното от свидетеля С. пред съда. Макар и посочените свидетели да са част от семейството на жалбоподателя, предвид особеното му здравословно състояние, и близките им отношения, несъмнено заявени пред съда, то изявленията им за предоставени суми се възприемат от съда за напълно достоверни и житейски оправдани.

Жалбоподателят не доказва формално, че е предоставил заем от 14 205,60лв. на К. 2000. Същевременно, жалбоподателят е разполагал със средства в такъв размер през 2013г., както и с внесените от него средства по банковата му сметка - 12 957,09лв. , предвид данните, че е получил средства от продажбата на яхта през 2013г. (68454,05лв., в СИО, т.е. 1/2 за жалбоподателя), необлагаема сума, и за която не се спори. Органите по приходите неправилно са игнорирали тази сума при преценката си и приели единствено, че в хода на ревизионното производство не бил установен друг заемодател на дружеството. Същевременно, органите по приходите не са посочили, че в дружеството има данни за формирана и разпределена печалба, за да се приеме, че тази сума съставлява доход. Не се сочи, че тази сума е третирана така при ревизията на дружеството, респективно е следвало да бъде обложена от дружеството, и да се получи/преведе чистата сума от физическото лице –като управител или собственик на капитала, тоест след облагане. Освен това, в чл.38 ЗДДФЛ е предвидено облагането на доходи от дялове и дивиденди. Преквалифицирането на правното основание за определяне на данъка върху доход от дружество, би съставлявало нарушение на забраната по чл.160, , ал.5 ДОПК съдът да изменя акта във вреда на данъчния субект. По тези съображения, постъпленията от сметката на жалбоподателя от К. 2000 също не могат да съставляват необложен или облагаем доход по чл.17 ЗДДФЛ – от други източници, както са приели органите по приходите.

Също предвид положението на жалбоподателя – трудно подвижен, а съпругата му с тежко заболяване, и доколкото не е доказано че развива каквато и да е дейност като физическо лице - семейството има само парник за зеленчуци, отглежда кокошки и има три кучета, които не са породисти и се хранят с остатъци от храната на семейството, дава пълна вяра на твърденията на жалбоподателя, че имало моменти, в които е семейството му е имало необходимост от подпомагане и други лица са

вносяли по банковата му сметка суми 100 - 300лв.

Внесената сума от П. К. с основание - капаро за фазан 50 лв., доколкото не става въпрос за доход от дейност по занятие, не следва да се квалифицира по чл. 29, ал.1, т.1 ЗДДФЛ, но дори и да се квалифицира като такава, то става въпрос за нещо незначително, което не може да се определи като укрит доход. Така следва да се приспаднат 60% нормативно признати разходи или 30лв., облагаем остатък от 20лв. води до 2 лв. данък, т.е. касае се за незначителен размер на недеklarиран доход и данък. Предвид този извод и данните, че доходите от наем са обложени, и като съобрази заключението на вещото лице, както и установеното при ревизията, че жалбоподателят и семейството му нямат придобито имущество, съдът намира, че няма основание за определяне на постъпленията по банковата сметка на жалбоподателя като облагаем доход за 2013г. на основание чл.17 ЗДДФЛ, в това число макар и жалбоподателят да не е декларирал облагаеми доходи от наем и продажбата на фазан. Вещото лице в таблицата към заключението е съобщило цялата сума от продажбата на яхтата като разполагаема от жалбоподателя, поради което е формирало превишение на приходите над разходите в размер на 90 373,20лв., но дори и да се вземе само половината от стойността на яхтата като разполагаема сума от жалбоподателя, то превишението на приходите над разходите отново е значително.

Неправилно поради това с РА за 2013г. са определени като данъчна основа постъпления по банковата сметка на жалбоподателя в размер на 56 862,69лв. - доход от други източници, и определен **дължим ДДФЛ в размер на 5 686,27лв. и лихви 3 758,55лв.**

За 2014 и 2015г. превишението е незначително и съдът не обсъжда приходите през тези години, доколкото няма определени задължения. Вещото лице отново е определило положително салдо - превишение на приходите над разходите и липсата на доход за облагане и за двете ревизирани данъчни периоди.

За 2014г. постъпленията по банковите сметки на жалбоподателя са общо в размер на 38 622,80лв. от жалбоподателя, с изключение на вноските на 17.06.2014г., 04.08-.2014г. и 20.10.2014г. вноските са с наредител Г. П. - 2000,00 лв., 1000,00лв.и 2500,00лв. На 201.2.2014г. , вноска в размер на 3708,80лв. прави Б. С. - син на жалбоподателя. Върху сумата от 38622,80лв. за 2014г.е определен ДДФЛ в размер на 3 862,28лв. и лихви в размер на 2 177,14лв. Съдът приема идентични изводи по отношение на свидетелските показания на П. - баща и С. - син на жалбоподателя, които кредитира изцяло. Идентично приема, че няма основание да се

приеме нито значително превишение на имущество над доходи нито доходи, които следва да се квалифицират като други доходи, необложени и върху тях да се определи допълнителен данък.

За 2015г. върху 10 273,60лв. е определен ДДФЛ в размер на 1027,36лв. и лихва в размер на 470,07лв. на основание, внесени суми в размер на 6000,00 лв. от П. и 2200лв. от С. - син на жалбоподателя и 1952,00лв. от жалбоподателя. Няма основания еда се приеме, че св. П. баща и жалбоподателят имали общ бизнес, доколкото свидетелят заяви, че е работил като администратор във фирмата на жалбоподателя - К. 2000. Съдът приема идентични изводи по отношение на свидетелските показания на П. - баща и С. - син на жалбоподателя, които кредитира изцяло. Идентично приема, че няма основание да се приеме нито значително превишение на имущество над доходи нито доходи, които следва да се квалифицират като други доходи, необложени и върху тях да се определи допълнителен данък.

За 2016 и 2018 спорни също са формирани данъчни основи неправилно:

-за 2016г. органите са определили положително салдо от 351,83лв., а въз основа на доход от продажба на печка в размер на 600,00 лв., определен ДДФЛ в размер на 60,00лв. и лихва 21,37лв. Съдът намира тези изводи за изцяло необсновани. Продажбата на лична вещ печка, не съставлява облагаем доход, тъй като не става въпрос за многократни продажби или за дейност по занятие, свързана с продажбата на стоки, която да се определи като търговска дейност и поради това облагаема. .

-за 2018г. идентично органите по приходите са определили като облагаем доход продажба съответно получени доходи чрез куриер С., от продажба на техника, за която била получена сума в размер на 109,60лв. и от продажбата на "добавки" - сума в размер на 80лв. Доходът общо от 189,60лв. е квалифициран като облагаем и определен ДДФЛ за 2018г. в размер на 18,96лв. и лихви 2, 91 лв. Идентично продажбата на вещ хранителни добавки не съставлява облагаем доход, тъй като не става въпрос за многократни продажби или за дейност по занятие, свързана с продажбата на стоки.

За пълнота следва да се посочи, че органите по приходите от една страна са приели, че следва да определят данъчната основа по чл.122 ДОПК, но от друга, неправилно не са взели в пълнота обстоятелствата, посочени по чл.122, ал.2 ДОПК за определяне на дохода. Противно на това са определили данъка върху доходите, които са приели за облагаеми, без да формират и паричен поток, в който да вземат предвид дори средно статистическите разходи за издръжката на едно лице. Доводът, че разходи са взети , доколкото са декларирани, противоречи на принципа за

служебното начало и е във вреда на ревизираното лице, доколкото физическите лица нямат задължение да пазят документи за обичайните си разходи. В случая не е взето предвид личното положение на жалбоподателя и на съпругата му и никое от обстоятелствата, посочени от законодателя в чл. 122, ал. 2 ДОПК.

Макар и жалбоподателят да не е декларирал през 2013г. облагаем доход от наем, обложен, обсъден по-горе, това автоматично не води до укрит доход нито до значително превишение на имущество над доходи, също не предполага автоматично определянето на данъчната основа за всички ревизирани периоди по заповедта след 2013г.

На следващо място, органът нито е обсъдил, нито следва от данните по делото изпълнение на условието по чл.123, ал.1, т.1 или т.2 ДОПК за да се счита, че до доказване на противното е налице подлежаща на облагане с данък данъчна основа. В РД както се посочи по-горе е посочено изрично, че имущественото състояние на семейството не се увеличило - няма придобито имущество. Няма данни за луксозни или необичайни разходи или други обстоятелства, които да се квалифицират по тази разпоредба. Следователно, не може да се приеме, че по отношение на жалбоподателя са установени доходи, които по презумпция се считат за облагаема данъчна основа.

При данните по делото съдът приема, че РА не се ползва с презумптивна доказателствена сила, респективно, същата е оборена от доказателствата по делото.

На основание всичко изложено, съдът следва да постанови отмяната на РА в оспорената част, жалбата е основателна, а РА е материално-незаконосъобразен. .

При този изход на правния спор, съдът следва да присъди на жалбоподателя по списък разноски в размер на 120лв. за адвоката пред настоящата инстанция, а доколкото същите са претендирани и при първото разглеждане на делото - - сумата от 1950 лв., от които 10 лв. за държавна такса, за вещо лице 500лв. и адвокатско възнаграждение - 1440 лв., по списък, както и 1080,00лв. за адвокатско възнаграждение пред ВАС, общо - 3 150лв. , на основание чл.161, ал.1 ДОПК.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 вр. чл.161, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. С. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221419008172-091-001/02.11.2020 година, издаден от Г. М. В.- Н., като орган, възложил ревизията и Ц. К. Х. - ръководител

на ревизията, в частта, в която е потвърден и изменен с Решение №256/16.02.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“, а именно:
-за 2013г. дължим ДДФЛ в размер на 5 686,27лв. и лихви 3 758,55лв.
-за 2014г. дължим ДДФЛ в размер на 3 862,28лв. и лихви в размер на 2 177,14лв.
-за 2015г. дължим ДДФЛ в размер на 1027,36лв. и лихви в размер на 470,07лв.
-за 2016г. дължим ДДФЛ в размер на 60,00лв. и лихва 21,37лв.
-за 2018г. дължим ДДФЛ . в размер на 18,96лв. и лихви 2, 91 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите чрез Централно управление, Дирекция "Обжалване и днаъчно-осигурителна практика" - С., да заплати на В. С. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], сумата от 3 150,00 (три хиляди сто и петдесет лева) за разноски.
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: